

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „

Feljelsz szerkesztő:

Fehér János.

Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóváltára címezve Turóc-Szt.-Mártonra küldendők

Hirdetések jogutányosabban, árszabály szerint.

Lapunk számára hirdetőket — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda fogad el.

Társadalmi életünkből.

A ki figyelemmel kíséri az emberek életét, látja, hogy a nagy tömeg az anyagi élvezet, tekintély, méltóság, vagyon utáni vágytól üzetve, széles úton rohan mindezen földi boldogságok után; de egyszermind arról is győződik meg, hogy nemesebb lelkű emberekkel is találkozunk mégis, a kik sokkal szűkebb s kevésbé élénk úton egy nemesebb cél felé haladnak s azt elérni törekednek.

Még ma is bámuljuk az ókori történelemből, a hazaszeretet, az erény s nagylelkűség mintaképeül felénk tündöklő magasztos tetteit s áldozatait, melyekhez az újkori történelemben is méltó példaképeit sorolhatja. És ma is találkozunk a mindennapi életben az igazi léleknyugalom példáiival, a nemesség, fenkölt gondolkodás s önfeláldozás fényes bizonyítékaiival.

Találkozunk pedig ezekkel nemcsak férfiak közt, hanem a női szív történelmében is. És ha ezek ismeretesebbé válhatnak és mindig köztudomásra jöhetnek: bizonyosan nem csekély feltűnést, tisztelést, bámulatot is keltenének.

Ámbar azt sem lehet tagadni, hogy a a nagylelkűség, nemesség, fenkölt gondolkodás igen gyakran küzdeni kénytelen a nyereséggel s szenvedéllyel, a korlátoltsággal s a környezetnek aljas gondolkodásával; s hogy nem egyszer gyöngéd érzületekben megsértve, nagylelkű önruralommal s világos jogának elnyomásával — visszavonulni kénytelen.

Létezik azonban bizonyos örök törvény, a mely a nagyot, a nem mulandót fentartja a tévely zűrzavara és az emberi szenvedélyek fölött. — És ez elég biztosítékot nyújt arra nézve, hogy, — legyenek bár a támadások igen hevesek is, — a lélek nagysága, a szellem magasztossága soha se fog eltűnni az emberi életből.

Előkelőnek mondható azon lélek, a mely a közönséges lelkek főcéljáról, t. i. az élet önző

elveiről elvből lemond, hogy így az emberiség emelkedésének, üdvének annál hathatósabban magát szentelhesse.

Tegyük fel azt a kérdést: melyek az igazán előkelő léleknek szükséges tulajdonságai, s a főakadályok, melyek ezen rendkívüli szellemirányúnak ellentállnak; és vajon lehetséges-e, érdemes-e napjainkban is ezen cél felé törekedni; illetőleg, mi vár azokra, a kik ezt tenni képesek is?

Az előkelőnek ellentétbe nem a rossz, a gonosz, hanem a kicsinyes, a szűkkeblű, a ki csak csekély életcélokra, e mellett csak önmagára, vagy legközelebbi környezetére gondol.

Előkelő a nagy szív mindenki számára, a közönyösség saját személye iránt is a másoktól való gond. Ehhez szükséges bizonyos bátorság, sőt rettentelenség és bizonyos magasabb tisztaság, — szennytelenség.

Ebből kifolyólag nem lehet előkelő: a hiúság, a mely csak a kicsinyes léleknek biztos jele; továbbá minden reklám, hivalkodás, öndicsékvés; a mely ha eselleg talán nem is erkölcstelen, de minden esetre közönséges és kicsinyes. Ide tartoznak az élvezek, a túlságos öröm, a fényűzés.

Az életmód nemes egyszerűsége, mely nem fujal el a stoikusok cynismusába, — biztos ismertető jele már az örökös által is előkelő léleknek; ellenben a fényűzésben való gyönyörködés jellemző vonása — szerencsés-finek.

Fényűzés, kapcsolatban az adóságokkal s az abból okvetlenül bekövetkező, másoktól való függés — a mindennapiságnak, közönségesességnek tetőpontja, mely azután gyakran még rosszasságra is vezet.

Semmikép sem mondható előkelő eljárásnak, ha valaki sokat beszél magáról, vagy pedig saját műveit s eselleg jótékonyosságát dicsőíti, főleg ez utóbbi épen nem előkelő, mert hiszen legtöbb esetben erre se okunk, se jogunk nincsen; mert bizony nem sok ember van, a ki másoknak adná oda azt, a mit maga használhat, és csak a fölüllegnek egy részével szoktak általában jótékonyt gyakorolni

Ezzel pedig dicsekedni — nem illő dolog, nem előkelő dolog az elnyomott s szegény emberek megvetése, a kik igen gyakran a világnak igazán nemes lelkei.

Az előkelő lélek elvben nem pessimista. Általában véve a pessimisták — kis lelkűek szoktak lenni és alig képesek az élet legfőbb javait után hátsorúggal s elszántsággal törekedni és elérni azon érvel és kitartással, mely erre megkívánatik.

Mindenek közt legelőkelőbb azonban: az ellenfelek iránti szeretet. Ha barátainkkal jól teszünk, ha mindenki iránt barátságot s méltányosságot tanúsítunk: ez polgári tekintetben szép dolog ugyan, de előkelőnek még nem mondható. De a kik a bántalmakat nyugodtan veszik és ellenségeikkel szemben is igazságosak maradnak: ezek azután csakugyan igazi aristokratái a szellemnek.

Az igazi előkelőségnek legnagyobb akadályai: a nem igazi, az álaristokratizmus. Minden félreértés kerülése végett kijelentem, hogy meggyőződésem szerint minden emberi, állító maradású társaságnál szükséges egyszermind valami neve az aristokráciának. Ez azonban, mint mondtam, igazi aristokrácia legyen.

Minden nemes léleknek legbiztosabb ismertető jele az, hogy a boldogtalank s szerencsétlenek nekik kedvesebbek, mint a szerencsések. A gyöngéd, érző szív jellemzi az igazi aristokratizmust; a hol ez nincs meg, ott hiába való minden külső fény, minden magas állás.

Igaz ugyan, hogy bizonyos befűzős megközelíthetlenség nagyon is tetszik az emberi büszkeségnek és előtte előkelőnek is látszik. De nem úgy van az — Isten előtt. És az olyan megközelíthetlenség felistenekhez, kik az emberek sorsában épen nem vesznek részt, — senkinek sem lehet szíve. Kivételes állásukat különben az is igen drágán veszik meg, mert épen azért igaz, őszinte szeretetben soha se részesülhetnek.

Az álaristokráciánál gyakran rosszabbak még azon szerencsésfiak, a kik az alsóbb nép-

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCÁJA.

Az én búr háborúm.*

(Vége)

De nagyon meg is bántultak ám a pajtások, a mint összekerültünk és látták, hogy mennyire intúne vagyok a nagy urakkal. Az első kérdés mégis csak az volt: »Hát a pénzek zsebben vannak-e már.« De hát jó is volt a pénz — no már a 960,000 frtnyi zsoldot — kihajszolni. Fizetésünket csak felében kaptuk meg készpénzben, míg a többét az angol bankra szóló átírással utalta csak ki a kormány.

De hát így is volt összesen 480,000 frtunk! No ezzel aztán most már el am a tőzsdére, hogy ott pénzünket nyereséges vállalatba helyezzük el. Hisz dicsőségtejes háborúnk épen itt ígért fényes jövődelmet, azt pedig nekünk kell leginkább kizsákmányolni. — Fokföldi aranybánya részvényekre kötöttünk oly irányú ügyleteket, hogy azokból — milliónyi névértéket — még e hó végén valamivel drágábban a mostani potomon árnl átvenni fogunk. Ezen papírok a búr harcoknak szerencsésen menete folytán 100 névértékben alig 15—20 frtot értek, pedig nemrég 100 n. é. 400—500 frtot ért a vásárlásban. Reményünk volt tehát, hogy az

* Irtta és a turóc-szt.-mártoni magyar ifjúság szíveszeri mulatóságát felolvasa Lakos Soma.

olcsón megszerzendő részvényeknek emelkedő árfolyama mellett leendő eladásából pénzünknek 10—20 szorosát kapjuk majd vissza.

Csak később tudtam meg, hogy az eredes és a generalis utóbb megint visszamentek a tőzsdére és visszamaradt pénzükkel is spekulációjába bocsátkoztak, de már nem olyformán, mint közösen tettük volt, hanem ellenkezőleg nagyon olcsón eladni kötelezték magukat. Valószínűleg nem bíztak teljesen a harc sikerében és a kudarc esetében is biztosítva akartak lenni, gondolván, hogy ekkor a veszett fejszének legalább a nyele maradjon meg.

Fényes kísérlet mellett vonultunk a ránk varakozó díszes hajóhoz és oly öröm fogta el keblemet, hallván a zümmögő, hangos és óriási ovátiót. (Ejnye, mintha a szomszédok a cigány hegedülése hangzanék.) A hajón fejedelmi kényelmünk volt. Minden lépésem oly emelgően kellemes volt, akarcsak otthon, ha karosszékekben puha, pihés, selyem vankoskán nyugatom a fejemet. De sajna e kényelem sem tarthatott a végtelenségig, hanem csak Gibraltarig.

Gibraltarról már az én speciális manőverem vette kezdetét. Innét már gyorsabban kellett utaznunk, hogy vilám sebességű utazásunkkal megjeljük az ellenséget.

Utazásunk a következőleg történt: A hajónk egy rejtett zúgánál előrehurcoltak 20 nagy léggömböt, melyeknek egy részük olyan posztóval volt borítva, a mit semmiféle külső erő szét nem szabhatott; mi négyen és

még 16 előkelő angol főtiszt egy-egy gömb kosarába ülünk (ruházatunk szintén golyót nem fogó szövetsből készült): a léghajókat, velünk együtt aztan egy-egy hatalmas ágyúnak pokoli csöve elé kötötték és egy . . . kettő . . . három . . . eldurranának az ágyúk! (Úgy remlik, hogy a tintakalamárisomat dobtam volna le!). Ezzel aztan volt am világfordulás! (Tyjúh a fejem! vajjon nem az asztal lábába ütöttem-e!) Az ágyúból roppant feszültséggel kihatoló levegő léghajónkunk olyan hatalmas erőt kölcsönzött, hogy ez 800 m/mp sebességgel törtetett egy irányban előre. — Volt is ám nagy szeledegés, csak úgy döngött a gömb fala (vagy talán épen lakosztobám fala amint fejem hozzá-hozzá ütődött.) E léghajók voltak aztan igazán repülőek, bár nem kormányozhatók, de minden kitérés nélkül egy irányban haladók.

A 800 m/mp sebességet állandóan megtartván, egy perccel alatt 48 kilométer és 2 óra alatt 5760 kilométer utat tettünk így meg. — Pontosan a 120. perckor mind a 20-an megnyitjuk gömbünk ajtaját és a léghajók leszalnak Afrika partján. (Bizony ideje is volt partra jutni, mert fejemen már valami nagyon meleg, — talán a kályha vasát érzém).

Alig néhány kilométernyi tévedéssel hajót találok. Ezt nem a véletlen hozta elélem, hanem magam rendeltet ide. Hisz — a mint azt már említettem 3 nappal előttnk nagy hadihajók mentesztettem el Lon-

rétegekből oda kerültek, magukkal hozván még a rabszolga gondolkodást is; és legrosszabbak e tekintetben a megdagadott, gödös pénzaristokrátok. kiknek gazdaságuk jogsága iránti érzék is hiányzik. Demosthenes, a görög szónok igen helyesen mondja az ilyen emberről, hogy az egy alácsúsztatott, becsmérelt rabszolgagyermek és legkevésbé sem tartozik egy szabad állam szerkezetébe.

Minden gőg csahalattal jele a kis léleknek; a büszkeségről azonban ez föltétlenül nem mondható.

A teljesen előkelővé vált lélek, mely szabad minden félelemtől és szilárd hitálaton nyugszik, bizonyosan a legszebb, de egyszerűsége a legkritikáns is napjainkban; és csak kevesen érik el e célt másképen, mint körülütközések, akár nagy kétkedések után, akár pedig — nagy szenvedések árán.

Készen legyen tehát az előkelő lelkű ember arra, hogy a világ igazságtalanságát nagy mérvben el kell őrnie.

Cselkó József.

Mult és jövő.

Vége szakadt-e 1899-ben a XIX. századnak, átléptünk-e már a XX. század küszöbére, ezt ne vitassuk. Az idők évekre és századokra való felosztása semmi befolyással nincs az események alakulására, az emberiség fejlődésére és bizonyos történelmi korszakok kezdetének és végének meghatározására. Például a XIX. századot a politikusok az egyéni jogok és egyéni szabadság kifejlődése korszakának szeretik nevezni, holott a szabadság, egalitás és frateritas jelszava alatt már 1790-ben, tehát a XVIII-ik században indult meg ama világrázkódtató küzdelem, mely a régi rendszert romokba döntötte. A XX-ik századot pedig a történelem valószínűleg a szociálpolitikai tendenciák érvényre jutása korszakának fogja nevezni, holott jól tudjuk, hogy e törekvések első nyomai messze visszanyulnak a multba, nevezetesen pedig a XIX. század folyamán fejlődtek ki és érlelődtek meg azon eszmék, melyeket az utókor salakjuktól megtisztulva, érvényre juttat.

Meddő dolog tehát a föltett vitaközni, hogy új századba léptünk-e, vagy a XIX. század utolsó évét éljük, de ha már felmerült a kérdés, végezzünk vele egyszer s mindenkorra, s állapítsuk meg a XX. század kezdetét. Mi e tekintetben csupán a *matematikai* tartathatjuk irányadónak, mely száz évszámot számít egy századnak, 99 évszámot tehát ilyenül el nem fogad. Hogy mely évet tekintettük a régmultban Krisztus születése uráni első évnének, azon év, melyben Krisztus született, csakonka volta dacára is első évnének vétegett-e, vagy ami híhetőbb, a rákövetkező évtől kezdődött az új korszad-

mi ás, az teljesen közömbös dolog, de meg sem állapítható. Bizonyos azonban, hogy a Krisztus születése utáni korszakot az első év, s ettől számítva, a századik év, tehát a kerek 100 évszám képezte az első századot, a második század pedig a 101. évvel kezdődött és a 200-ik év utolsó napján ért véget. Ezen igen egyszerű és vitát nem tűrő matematikai számítás szerint tehát az 1900-ik év a XIX. század utolsó, nem pedig a XX. század első éve.

Akárminő felfogással legünk is azonban az 1900. év számtani helyéről, tény, hogy az 1899. év eseményei sok tekintetben jellemzőek s ez az év nem tartozik ama *szűrke esztendő* sorába, minők kivált a XIX. század második felében tucatsszamban fordultak elő. Látsszól, az eddigi iránytól eltérő, a politikai, társadalmi, vagy a gazdasági rendszert felforgató új események az évben nem merültek fel, de a figyelmes szemlélőnek észre kell venni, hogy az új alakult előkészítő események soha sem léptek fel oly tömegesen, mint az elmúlt évben. És hogyha az új évszázad a világ képméke megváltoztatására van hivatva, ennek előkészítését az 1899. év hatalmasan munkálta.

Nincs terünk arra, hogy a láthatatlanul készülődő átalakulás fonatát minden téren és minden nemzet benső életében figyelemmel kísérjük, mi, csupán Magyarország egy évi gazdasági történetének főbb mozzanatait tarjuk fel, de ezen mozzanatok is meggyőzőnek minket arról, hogy valamint máshol más irányban, úgy nálunk a gazdasági téren rendkívül fontos átalakulásnak megyünk eleje. Ez az átalakulás Magyarország gazdasági önállósága felé vezet.

Még alig 3—4 év előtt politikusaink — csekély töredék kivételével — a dualizmus lerontása nélkül képtelenek tartották Magyarország gazdasági önállóságának kivívását, a közgazdasági téren vezérképet játszókat pedig részint vesztélyesnek, részint kiverhetetlennek ítélték Magyarország önálló gazdasági háztartásának berendezését. 1899. év eme nézeteket nemcsak jelentékenyen megintatta, de jóformán le is rontotta annyira, hogy ma már alig képezi elvi vita tárgyát a gazdasági kiegyezés fenntartásának eljövetele s legfeljebb abban térnek el a nézetek, hogy meg egyszer és utólag meg hosszabbítások-e az elavult kötelek néhány évig való fenntartása, vagy hogy éppen külkereskedelmi szerződéseink fontosabbjainak legközelebbi lejárattal megelőzőleg lépjen ki az ország az önálló gazdasági berendezkedés színterére.

A figyelmes szemlélő észrevehette, hogy eme jelszó: »Magyarország mezőgazdasági állam, mely azt akarja jelenteni, hogy a mezőgazdasági ápolásán túl kormányunk és törvényhozásunk jelentékeny gazdasági feladatai alig vannak, az utóbbi időkben egyre ritkábban hangzik fel, ellenben új jelszavak keletkeznek s valnak közkeletűekké, minő az iparfejlesztés, a hazai ipar partolása, külkereskedelmi piacok hódítása, stb.

Ez újabb jelszavak hangzottát bizonyítja leg-

domból és ezek egyikének e helyen kellett reánk várakozni.

Rövidke pihenés után megismételtük az előbb jelzett indítást és utaztunk utána 5760 km.-rel tovább. S így mentünk állomásról-állomásra.

Már-már célhoz értünk, azonban az utolsó előtti állomás egy előre számításba nem vett körülmény az egész hadviselés majdnem hogy fucsosá tette. — Pihenő helyeinken 10-enként felváltva aludni szoktunk. E helyen a koma és én voltunk az alvók, az ezredes és a generálisok pedig az érködők. — Mely álmunkat egyszerre csak szörnyű durranás zavarta fel. Ime az érködők már utaznak a hajók már tova eveznek.

Mi többiek várakozásra lettünk karhozattva mindaddig, míg az előbbi állomáson hagyott hajó meg nem érkezik.

Ily formán sok időt vesztetünk el.

Nemsokára azonban mégis csak hozzá foghattunk, hogy az angol sereg beljebb és beljebb hatoljon az aranymezők földjében.

Hadállásunk a következő volt:

2000 emberem áll egy frontban, mindnyájan egy lötyöt nem fogó ruhába öltözve és ezek maguk előtt nyakukig magas szövet-cordont tolnak. Hiába tört elénk bármennyi és hős búr, golyóik szövetünkről vissza-visszapattantak.

Már-már teljes a diadal, a végső érdődhöz jutottunk el. De im minő káprázat bántja szememet! (Bizony olyas fényt érzek, mint mikor Hankánk jön be reggel felé ruháimért és nyitva hagyta a konyhaajtót.) Ni-ni ellenségünknek is van olyan posztó-bástyájuk, mint nekünk és a csapat elején Dinyés és a patikus, mint búr generálisok vezénylik a vitézeket.

Most már aztán megmagyarizhattam magamnak az utolsó állomás történetét körülményei. — Amíg

mi ottan aludtunk, addig az őrsön levők kalandra indultak és egy tündérbárkára akadtak, melyben Krügernek 2 csodaszép leánya és kísérte volt. — A szerelmem hatalma rabbá tette őket, a dicőség csatát és e nőket bírni és a londoni tőzsdén kötött ügyletből egyedül húzni hasznót: elragadta őket és ellenségünké lettek.

Ahogy így egymással szemben álltunk hadseregünkkel, lehetetlen volt dülőre jutni, mert akár évekig löjtük át egymásból a világ minden puskaporát, szövetünkbe az nem hatolhat.

Minden más mód hiányában az alkudozás tere kellett lépünk. Ha azonban a balsors már így tönkre tette is terveink nagy szerű kimenetelét, még ezen utolsó lépést, az alkudozás tereire való lépést dicsőségesen akartuk megtenni.

Néma jelekkel megállapodtunk, hogy sylvesterkor éjféltől 10—10-en egymás ellen lövjetük magunkat. — Ez meg is történt és a kilövés nyomán a két barok közti térnek kellő közepén, mint az ütözök rugalmatlan golyók (vagy talán a könyves polcon és az asztalon levő könyvek halmaza) találkoztunk és megálltunk. . . .

— — — — —
Hej Soma-Soma, mit botorkálsz te ott az asztal alatt — ordít egyszerre csak Dienes kollega — jöjj hamar iskolába, hiszen 8 óra van.

Szervusz generális! vagy mi a kö, hiszen tényleg az asztal alatt gubbasztok. Ejnye-ejnye, hogyan kerültek a karoszkézfőt ide, a fejvankos, valamint a könyvek a polcra! mind-mind széjjel és tenyeren csupa hólyag (bizonyára a kályhánál is tartottam stációt).

No nekem ugyan s.ép kis aldom volt . . .

Néztek, kérem vasnapn a d. 4 órától másnap reggeli 8-ig, 16 óra hosszat aludtam . . .

jobban, hogy mennyire általános meggyőződésé vál Magyarorszag gazdasági önállóságának munkálása, hogy e tekintetben egy-két rövid év mennyire módosította a véleményeket s Ausztria zialt belügyei, ellenünk való merev, intranzigens állapontja mennyire meggyőzte a gazdasági közönség megalkotásának előlétesítésére való törekvés szükségességéről azokat is, akik eddig tüzzel-vassal igyekeztek a kiegyezést — tetemes anyagi áldozatok árán is — keresztül vinni.

Szóval az 1900. évbe jelentékenyen megváltozott nézetekkel léptünk át s mi azt hisszük, hogy a XX. század lesz az, mely Magyarország régi dicsőségét új babérokkal szaporítja, de nem a harc tere, hanem a gazdasági téren, melyen celtudatosan előrehaladva, oly célokat valósíthatunk meg, melyekről elődeink alig álmodtak.

HIREINK.

— Zártkörű táncestély. Turócvarmegye magyar fiatalosa ifj. Justh György főispán úr ó méltósága vednöksége alatt a megyei körház alárja javára a varmegyeház nagytermében f. évi február hó 1-én zártkörű táncestélyt rendez. — Kezdeté este 1/2 9 óra-kor; személyjegy ára 3 korona, családjegy ára 8 korona, Kolosy Géza előre válthatók Moskóczi Ferencnek könyvereskedésében. — Tekintettel a játékokra célra felülfizetések köszönettel fogadtatnak. — Ezen táncestély megbeszélése alkalmával megtartott értekezleten egy szűkebb körű bizottság lett megbízva a rendezéssel E bizottság elnöke: Dr. Beniczky Ákos, alelnöke: Kolosy Béla, pénztárosa: Fehér János, jegyzője Akantisz Ödön. Tagjai: Balazs Endre, Beniczky Géza, Bertsek Ötö, Braun Soma, Csepessányi Sándor, Ditter Ferenc, Dugovics Titus, Eibenstein Vilmos, Eichner Sigmond, Fetés István, Gyöngyösi Árpád, Kolosy Miklós, Lakos Soma, Lázár Jenő, Lencső József, Michna Imre, Noszák Géza, Onaszta János, Parvy Endre, Ravasz Oszkár, Révay Miklós, Szarka Lajos, Dr. Szolárik Vilmos, Thomka János, Topoczger Vilmos, Trombauer Árpád, Ulbrich Ádám, Velits Antal, Velits György, Velits Kálmán és Zaborszky Ötö. A táncestély iránt a megye közönségében mar most is nagy érdeklődés nyilvánul, mi az estély sikerének kedvező előjele.

— A znióvaraljai »Magyar Olvasókör« f. hó 7-én tartotta meg évi rendez. közgyűlést, a mely iránt az idén a szokottnál jóval nagyobb érdeklődés mutatkozott. A tisztújításon kívül ugyanis két jubileum is tárgyaltal alá került. Egyik magának a körnek a jubileuma. Ez a derék magyar egyelet 1875-ben alakult s azóta mint a magyar kulturának és eszmének lelkes zászlóvivője szerepel meggyeinkben. Sok küzdelemben és hanyatlásban ment már keresztül a 25 év alatt, de Znióvaralajának barkicsiny, de lelkes és intelligens közönsége mégis föntartotta s most már erős, szilárd egyletté fejleszlette. A közgyűlés a legnagyobb lelkesedéssel, egyhangúlag mondotta ki a jubileum ünneplésének megtartását s minden lehető megtesz, hogy e, megyeinkben tényezőként szereplő egyelet jubileuma minél impozansabb és fényesebb legyen. A másik jubileum, melyet a közgyűlés szintén a legnagyobb lelkesedéssel határozott el s mely az előbbivel kapcsolatosan fog megtartatni, Akantisz Rezső, erdőmesternek, a casinó elnökének jubileuma. Megyénk társadalmi életének e kiváló ferfa ugyanis ez évben érte el a közszolgálati pályán való működésének 30. évét. Nem szükséges bővebben fejtegetni, hogy miért jubilaia őt a znióvaraljai casinó és társadalom. Nincs talán ember a megyében, ki az ő faradatlan, minden közjőért, nemes ügyért való önzetlen, tiszta lelkesedését ne ismerne. De egyéniségének e kiváló tulajdonságát legjobban ismeri a znióvaraljai Magyar Olvasókör, melynek vezetésére hosszú éveket át felteken egész erejét szentelte és épen ezért a kör is mindent megtesz, hogy derék elnökének jubileuma az ünnepléhez méltó legyen. Mindkét jubileum idejét a közgyűlés február 24-ére tűzte ki. Érdekesebb mozzanata volt még a közgyűlésnek a tisztújítás. Elnökké választották: Akantisz Rezsőt, alelnökké: Somogyi Gézát, ügyessze: Dr. Hilmer Istvánt, pénztárossá: Babuschek Edét s jegyzővé: Parvy Endrét.

— Vadászatok. A kis-selmeci nyulvadászatok december hó 26 és 27-ikén tartattak meg. Részteltek: Baró Révay Gyuláné, baró Révay Ferenc, gróf Berchtolj Kázmér, baró Lindelof Heinrich, baró Fekete Aladár, gróf Nyáry Károly, Ravasz Oszkár, baró Révay Gyula és Laszlo, Dussak János, Pergar Kálmán. Toriterek került 2 róka, 83 nyúl, 1 bagoly. Vad elegendő jött a puskasokra, volt hajtás hó 60 lövésen felül dördült el. A vadászatok után színi előadás volt Szerepeltek: Alten Buchum baróné, Berchtolj Kázmár gróf, Lindelof Henrik baró, Révay Margit és Helene baró, kisasszonyok. Révay Laszlo és ifj. Révay Gyula barók. A darabok: gróf Berchtolj Kázmér külön és célra írta.

— Közgyűlés. A turóczi olvasó-egylet és tarsas-kör ma d. u. 3 órakor tartja évi rendez. közgyűlést.

— A turóc-szent-mártoni tüntetők póré. F. évi január hó 4-én tárgyalta a besztekerébányi törvény-szek Dula Maté és tarsainak pöret. Huszonnyolc vadiott, köztük három töt leány is ült a vadiottak padján s velük nyeg védő és több jobarát érkezett Martonból, rendezven ott kisebbszűr nemzetiségi felvonulást. Az eset röviden a következő: Pliator

Ambrót a Nádrendi Novini szerkesztőjét 1898 június 23-án a budapesti sajtóhírség nemzetiségi és osztály ellenes igazgatás miatt 8 havi fogaival sújtotta. Másnap már Dula Maté körözvényi bocsátott ki a haza érkező elítelt mellett való tüntetés érdekében. Meg is jelentek számosan az állomáson, hol Dula Maté csókkal. Leánya pedig csokorral fogadta Pietort, mely kedves látvány hangos zivizásra bírta a tömeget, majd a »Haj Sova« énekeles mellett kísérté haza az elíteltet s a tüntetést megakadályozni akaró csendőrségnek is ellenszegült. Miután a büntetőörvénykönyv 174-ik §-a szerint vétséget követ el, a ki valamely büntött vagy vétség miatt elíteltet nyilvánosan szóval vagy tettel földősér, törvényt kellett ülni a szereplők fölött. Vád alá helyezték pedig e miatt a következők: Dula Maté, Dula Viera, Czabik Etel, Svehla Ilona, Bulla Bödög, Simko János, Hurbán Szvetozár, Melicsó János, Mudrony Vladimir, Halassa András, Skulteti József, Czapko József, Czabik István, Czabik János, Soltész Lajos, Fabry József, Czipar József, Szokolik András, Kuharik Samuel, Casjda György, Hurbán Konstantin, Mudrony Pál, Horvath Vladimir, Kompis Péter, Turzó Gedeon, Bránczyk Gyula, Novák Antal és Bielik Antal. A tárgyalást Bolesman Lajos törv. elnök vezette dícséretes tapintattal. Szavazóbirák voltak: Nemes János és Horvath Mihály törv. bírák jegyző Gregor Kálmán törv. aljegyző. Tolmács: Bauer Gusztáv. Bar a vádlottak között is négy ügyvéd volt, védelmére még megjelenett Szotdola. Markovics, Mudrony és Szatarony ügyvédek, míg a közdádat Dr. Kemény Gyula kir. ügyész képviselte. Délelőtt a vádlottakat hallgatták ki. Jó része meentegette magát, hogy tudomása nem volt Pietor elíteltetéséről s csak véletlenül volt az állomáson. Deután a tanúk hallgatták ki. Ujhelyi Attila főszolgabíró derített világot a tüntetők machinatiojára. Ugyancsak határozottan nyilatkozott: Lazar csendőrfőhadnagy is a vádlottak és védők tagadásával szemben. Vallomásaikat a két csendőr, kik közül egyik már a csendőrség kötelekéből kilépett, Székely Ferenc, Ormai Samu és Simo Ferenc tanúk vallomással megerősítették. A bizonyítási eljárás befejezése után Dr. Kemény Gyula kir. ügyész mondogta el tartalmaz vádbeszédét. Azt a törekvést, hogy hazánk idegen ajkú népet fölünk elidegenítsék, nagyban szítja a tő sajtó. Az állam ezt nem nézheti önszertel kezekkel s midőn lesújt az elene vétőkre, vannak, a kiknek legszentebb dolguk dícsődni a bűnöst. Kimitatja, hogy a bizonyítás során az emelt vád teljes tényállású beizgatást nyert s kinek-kinek érdeme szerint kéri a büntetést kiosztani. A négy védőüggyed szólt ezután, hosszasan, a tárghyo: ügyszóval semmit, miért a túrelmes elnök is többször volt kénytelen szavukba vágni. Az ítéletet 5-én d. e. 11 órakor hirdette ki a törvényszék elnöke. Eszerint Simko János, Melicsó János és Horvath Vladimir vádlottak felmentettek, a többi 25 vádlottat eltemben a büntetőörvénykönyv 174. §-ba ítűzők igazgatás vétségében büntősöknek mondta ki, s figyelembe véve az enyhítő és súlyosító körülményeket, a következő büntetéseket alkalmazta: Dulla Maté 3 havi fogház, Dulla Viera és Svehla Ilona, 50 fnt pénzbüntetés, Czabik Etelka 100 fnt pénzbüntetés, Bulla Bödög 2 havi fogház, Hurbán Szvetozár, Mudrony Vladimir, Halassa András, Skulteti József, Czapko József, id. Czabik István, Czipar József, Casjda György, Hurbán Konstantin, Kompis Péter, Bielik A. 1 havi, Czabik J., Soltész Lajos, Fabry József, Szokolik András, Kuharik Samuel, Mudrony Pál, Turzó Gedeon, Bránczyk Gyula, Novák Antal 14 nap: fogház. Az összes elíteltre a 41 § alkalmazását mondta ki a törvényszék, mely szerint: munkát nem végeznek, saját költségükön élelmezhetnek, kötelezetnek ezenkívül egyetemlegesen az elíteltet a fölmerült 112 f. 47 kr. bűnyűjű költséget 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett megfizetni. Mind a 25 elítelt és védők felelbezték az ítélet ellen, a közdávid pedig valamennyinek, a fölmentetteknek is terhére s a 41. § alkalmazása ellen is.

— **Eljegyzés** Ulrich Adam mérnök jegyet váltott Pátsch Ignac helybeli vendégloz kedves leányával, Irma kisasszonnyal Gratulálunk!

— **Szineszt.** Báróli Karoly jóhírű vidéki szingagató, 30 tagból álló tarsulatával a jövő héten megkezdí előadásait Turóc-Szt-Mártonban. Azt hiszszük, hogy ezen a vidéken szép sikerrel működő tarsulat ki fogja elégiteni hozzá fűzött várakozásunkat, viszont pedig közönségünk is azon lesz, hogy a befeje helyezett bizalommal a lehetőszeg szerint eleget tehessen. Az idoszak a színház látogatására nagyon alkalmas, s ha a színtársulat kellőleg megallja helyét, a támogatás nem fog elmaradni.

— **Kinevezés.** Noszak Lajos, helybell kir. tkvi átalakított, a breznóbányai kir. járásbírószághoz, mint tkvi hatóságához irnokká nevezetett ki.

— **Gyermek-szinielőadás** Zníovárjaljan. Fényesen kielt magáért az idei Vízkereszt ünepének a znióvarjaljai állami elemi gyakorló főiskolák és az állami elemi leányiskola két derek vezetője, Ulrich Vendel és Müller Ottilia Gyermek-szinielőadást rendeztek kis tanítványaikkal, mely oly jól sikerült, hogy a néző szinte elfeledkezett arról, hogy a kis gyermekek játszanak. Két darabot adtak elő a tanítóképző intézet zeneterében fölállított színpadon: Az irgyesg szellemét és a Karácsony estjét. Mindkettő igen ügyesen és jól megvalósított darab volt, melynek csak a precíz betanítás és a kitűnő rendezés volt jobb. Különösen jól esett hallanunk a gyermekek szép, tiszta, magyaros kiejtését, mely méltán dícséretre válik e két iskola faradhatatlan tanítóinak. Igaz zélesek s csinosak voltak a kis szereplők öltözékei is, melyeket Farkas Istvánné, óvónő készí-

tett nagy buzgalommal és fáradsággal. A terem zsűfőlaság megtelt s halás, elismerő lapokkal köszönte meg a közönség a rendezők s a kisgyermek faradozásait! A szereplők közül különösen a kis Akantisz, Bedő leánykák. Porubszky Irmsuka és Ulrich Erzsike váltak ki. Az előadás, melyet tánc követett, anyagilag is jól sikerült: 63 fnt 69 kr. volt a bevétel, melynek egy részét a rendezősök a Tanító Házra javára fordítja, a miért faradozásuk kétszeres elismerést érdemel.

Nyilt tér.

Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.

Nyilatkozat.

Velits Dezső úrnak a mult hó 23-án hozzám intézett levelére a „Felvidéki Híradó“ dec. 31-iki számában nyilatkozom, mely nyilatkozatomra Velits Dezső úr a január 7-iki számban válaszolt, de ebben a válaszában oly arcátlan hazugságokkal állt elő, hogy kénytelen vagyok az igazság kiderítésének érdekében még egyszer nyilatkozni.

Velits Dezső úr jan. 7-iki nyilatkozatában engem gyaláz, sértetget és hazug embernek nyilvánít, de állítását semmivel sem bizonyítja; én pedig annak bezbizonyítására, hogy a nyilatkozatában foglaltak nem egyebek hazug rágalmaknál, kötelességemnek tartom részint tanúkra hivatkozva, részint okmányokra támaszkodva: bizonyítani állításom valóságát.

Velits Dezső úrnak különösen egy rövid idő óta minden környékbeli földirtokossal meggyűlt a baja, egymásután csajja el szomszédaitól a törvényesen elszegődött cselédeket s dacára annak, hogy két fórum is elmarasztalja az ügyben, mégis csak a csendőrökkel lehet tőle a cselédeköt elvenni. Így tett Velits Vendel lázsfőfali és Kontsek Iván kis-prónai földirtokosokkal és velem is. Az én törvényesen felfogadott cselédemet is elesalta, a minék következtében bepanaszoltam s dacára annak, hogy porben voltam vele s rokona sem vagyok, mégis nov. 11-én eljött és meghívott a nov. 22-én megtartott eskűvőre. Engem otthon nem találva, eljött Moskócra s ott előadta meghívását. Én kijelentem, hogy meghívását el nem fogadhatom, mivel cseléd-ügyben bepereltam a politikai hatóságnál, s a tárgyalás nov. 18-án van kitűzve.

Velits Dezső úr kijelentette, hogy a kitűzött tárgyaláson megjeleni nem fog, mivel elő a politikai hatóság mindég elmarasztalja, hanem fegyelmi vizsgálatot fog kérni ellenök.

A tárgyaláson csakugyan meg nem jelent s hosszas várakozás után Záborszky és Dávid szolgabíróknak megmondtam Velits Dezső úrnak nov. 11-én Moskócon történt azon kijelentést, hogy a tárgyaláson megjeleni nem fog, hanem fegyelmi vizsgálatot fog kérni.

Hogy ezt ekkor nov. 18-án mondtam a szolgabírói hivatalban, ezt az alább írt Záborszky és Dávid szolgabíró urak által kiállított nyilatkozat bizonyítja, a mely a következő:

Nyilatkozat.

„Mink alulírottak ezennek sajtókező aláírásunkkal bizonyítjuk, hogy 1899 évi nov. 18-án, vagyis azon alkalomkor, a mikor Kontsek György földirtokos úrnak, Velits Dezső úrnál Dávid Gyula szolgabíró úr előtt egy cselédügyben határnapja volt, a mely határnapra Velits Dezső úr, dacára, hogy szabályszerűen volt beidézve, meg nem jelent, — hosszas várakozás után Kontsek György úr odanyilatkozott, hogy Velits Dezső úr elítelt kijelentette, hogy a tárgyaláson meg nem fog jenni, mivel ő a politikai hatóságnak az ítéletével nincsen megelégedve s ellene fegyelmi vizsgálatot fog kérni.

Hogy ezt a kijelentést Kontsek György úr még a nov. 18-iki tárgyalás alkalmával iróddánkban tette, ezt ezennek bizonyítjuk.“

Stubnyafürdőn, 1900 évi jan. 8-án.

Záborszky Adolf.
Dávid Gyula.

Nov. 19-én Turóc-Szt-Mártonban Dávid János várnagy úrnál találkoztam Velits Dezső úr nagybátyjával, Borsiczky Géza földirtokos úrral, a ki már Velits Dezső úr lakodalmára jött s azon kérdésre: részt vesz-e a lakodalmom, kijelentett, hogy olyan embernek, a kivel perelkedem, a lakodalmára nem mehetek. Az okát részletesen elmondtam, a mire Borsiczky Géza úr kijelentette, hogy másnap, azaz nov. 20-án el fog jenni az ügyet rendezni hozni s elhozja magával rokonát, Velits Dezső urat is, a mire én Borsiczky Géza és Dávid János urakat meghívтам másnapra, nov. 20-ára vacsorára, melyre el is jötték Velits Dezső úrral.

20-án reggel el kellett mennem bugyisi birtokomra, itközben beszéltem Prónán Velits Dezső úr lakásán levő Borsiczky Géza úrhoz, hogy ne vegye rossz néven, ha este későbbben jövök haza, mivel okvetlenül el kell mennem egyik távolabbi birtokomra.

Este hazajövet, vendégeimet már nálam találtam. Velits Dezső úrnak első dolga volt ünnepélyesen kijelenteni, hogy nem akar velem cselédügyben perelkedni s kötelezte magát a cselédet szolgáltatásból házmiképen itéljen is a törvény, elbocsátani, a mire a kezét is adta.

Ámde Velits Dezső úrnak nagyon kevés fogalma van a kézadás fogalmáról, a mikor úgy nyilatkozik, hogy „csak a kezét adta.“

Ezután s a mivel Dávid várnagy úr hangoztatta előttem, hogy hazafüli kötelességéből el kell fogadni a meghívást, azért elfogadtam s Velits Dezső úr megígértette velem az oljvetelt, a mit meg is tartottam.

A mi pedig Velits Dezső úr nyilatkozatának azon pontját illeti, hogy nov. 20-án nálam a közigazgatást kritizáltak volna közösen, orvel szemben kinyilatkozta-

tom, hogy erre már nem emlékszem, de nem hiszem, mert erre nekem okom nem volt, csakis neki lehetett, de meg alkalmunk sem volt, mivel jóformán az egész este Velits Dezső úr kűszobón lévő házassága volt a théma.

Ezt csakis akkor hinném el, ha az akkor nálam lévő urak közül akár Borsiczky, akár Dávid várnagy urak állítanak, mert Velits Dezső úrnak a szavai nem bírelek, s ez nem egyedül az én véleményem, erről az egész megyében ismeretes.

A már fent említett cselédügyben nov. 25-én volt ismét tárgyalásom Velits Dezső úrral, a melyre ezúttal megjelent. Ugyancsak Velits Vendel földirtokos úrral is, ugyancsak cselédügyben volt a tárgyalása, a mely tárgyalás Velits Vendel úr javára dőlt el. A jegyzőkönyv aláírása után Záborszky szolgabíró úr a kis morális beszédet tartott Velits Dezső úrnak s avval végezte szavait, hogy kár a szomszédaiaval és névrokonaival cselédek miatt perelkedni s ezáltal nem csak nekik, hanem a politikai hatóságnak is kellemetlenségöt okozni s dacára az igazságos ítéletnek, fegyelmi vizsgálatot fenyegetődni. Erre Velits Dezső úr nagy lármával kijelentette, hogy a ki ezt mondta, hazug, jellemtelen ember, a mire én felköttem és kijelentettem, hogy én mondtam.

Erre következett a kétszeri kihívásom, az első után egy ajánlva feladott sértő nyilt levelező-lapot intéztem hozzá, a mely szintén hazug volta mellett bizonyít, a mennyiben a jan. 7-iki nyilatkozata szerint családi körülmények miatt nem adhatott nekem elégtételt, míg a Tó-Prónáról nov. 25-én keltetett levelező-lapja, a melyet az első kihívás után intéztem hozzá, a következőképpen szól:

„On vendégeket azért hi a házába, hogy fölük kicsikart szavakkal behízelegesse magát másoknál. A ki ilyen dolgokra képes, azt nem tartom méltónak neki elégtételt adni. Borsiczky és Dávid nyilatkozata a Felvidékben meg fog jenni. Est vegye tudomásul.“

Tó-Próna 1899 nov. 25.

Velits Dezső.

Ezen levelező-lapon egy Borsiczky és Dávid János urak által kiállított nyilatkozattal fenyegetődzik, a melyet azonban a nevezett urak megtagadták, dacára annak, hogy Borsiczky Géza úr Velits Dezső úrnak nagybátyja.

Velits Dezső úr Dávid János várnagy úrhoz ugyancsak egy rá nézve megalkodó, sértő levelet intézett a melynek másolata kezeim közt van. — A levélben többek közt azt írja Velits Dezső úr, hogy:

„a ki képes kézzel foghatólag hazudni, hogy behízelegje magát a szolgabíróknak, azt nem tartom érdemesnek elégtételt szolgáltatására.“

Mi abból a következtés? hogy Velits Dezső úr a gyűdösödést akarta a családi körülményekkel tagarkatni.

A második kihívást a mi express levélben történt. el nem fogadta, felbontatlanul vissza küldte. Erre segedeim egy nyilatkozatot állítottak ki nekem, a mely a következő:

Tek. Kontsek György földirtokos úrnak Ábrahámfalván

Tiszelt Barátunk!

Ezennek tudomásodra hozzuk, hogy a stubnyafürdői szolgabírói hivatalban nov. 25-én elenned nyilvánosan elkövetett szóbeli sértés miatt, Velits Dezső tóprónai lakostól megidézös folydán elégtételt kértünk, ő azonban kétszeri levélből felszólításunk dacára, megbizottakát megnevezni nem akarván, — ezzel az elégtételt adást megtagadta. Ezen ügyet részsedről befejeztek nek nyilvánítottuk.

Turóc-Szt-Márton, 1899. dec. 1-én.

Baniszy Kálmán.
Keviczky István.

Kétszeri kihívásom után egy hóra felszólított, hogy már most hajlandó elégtételt adni, a mely felszólításra. mivel ügyemet segedeim befejezettenk nyilvánították, a Felvidéki Híradóban nyilatkoztam Velits Dezső úrnak. Mielőtt azonban nyilatkozatomat az újságba küzzé tettem volna, közöltem annak tartalmát Borsiczky Géza és Dávid János várnagy urakkal, a kik minderről tudomással bírtak s mivel nyilatkozatom minden egyes pontja megfelelt a valóságnak, a nevezett urak nem kifogásolták a küzzé tételeit, pedig reaők mint tanukra most is hivatkozom.

Jelen soraimban nemcsak tanúkra hivatkozva, hanem okmányokkal is bizonyítom állításom valóságát s hogy nem én, hanem Velits Dezső úr hazudik, a kit erről és nagyzású lobortjáról egész megye ismer. Mindennek dacára kötelességemnek tartom lázsfőfali Velits Dezső urat a Felvidéki Híradó tisztelő olvasó közönségének bemutatni, ki ő.

Jelen nyilatkozatomban bizonyítom, hogy a stubnyafürdői politikai hatóság előtt hazug jellemelen embernek nevezett engem, mint állítás szerint nem mondta, hogy fegyelmi vizsgálatot fog kérni. A jan. 7-iki Felvidéki Híradóban közzétett nyilatkozatában pedig ellenmondásban keveredik, a mikor ott beismeri, hogy mondta, még pedig nálam nov. 20-án. Az én állításom pedig, hogy Velits Dezső úr ezt nekem Moskócon mondta, én pedig ezt nov. 18-án mondtam a szolgabírói hivatalban, tehát előbb mint ő ábrahámfalvi lakásom levő lakodalmán részt vett, a szolgabíró urak által kiállított nyilatkozat bizonyítja.

Már most a Felvidéki Híradó tisztelő olvasó közönségének ítéletére bízom, hogy ki kettőnk közül a hazug ember?

Ezek után, ha tetszik, vegye becsült bíróság elő az ügyet s ha a becsült bíróság Velits Dezső urat párbajképesnek nyilvánítja ki, hajlandó vagyok őt harmadszor provokálni; addig azonban, ha engem sértetnek mer, az ügyet bíróság elő viszem; felelni többé érdemesnek nem tartom. Az előadottak után pedig azt hiszem: Velits Dezső úrral jellemes ember kezét nem foghat.

Kontsek György
földirtokos.

Köszeghy Amália

gyakorlott női-szabónő Körnöczbányáról

Turóc-Szt.-Mártonba

szándékozik jönni, 6 heti időtartamra, hogy a női ruhaszabászatban és varrásban oktatást adjon.

Jelentkezhetni: f. évi február hó 1-ig Gasparik Anna asszonynál Turóc-Szt.-Mártonban.

MAGYARORSZÁG
KÜLÖNLEGESSÉGEA legnépszerűbb dinnye
fajokból párolva

Kapható:

Schwarz Kálmán főelárúsítónál
Turóc-Szt.-Márton.**Meghívás.**A turóc-i kereskedelmi és hitelintézet
t. c. részvényeseia folyó évi január hó 28-án
és határozatképtelenség eseténfolyó évi február hó 4-én
delutáni 3 óraker az intézet helyiségében megtartandó**rendes közgyűlésre**

ezennel meghívattak.

Napi rend:

1. Előnkü jelentés.
2. A mérleg beterjesztése, a felügyelő-bizottság jelentése és a felmentvény megadása.
3. Határozathozatalja tiszta nyereség felosztása iránt.

4. A vezérigazgató fizetésének megállapítása.
5. Az alapszabályok 34., 50. és 65. számaibanak módosítása.
6. Az elnök, vezérigazgató, helyettes igazgató, 6 igazgatósági tag és 4 felügyelő-bizottsági tag választása.

Az igazgatóság.

SEIFERT JÓZSEF

csász. és királyi udvari fegyverszállító

POZSONY, Halászkapu-utca 4.

Interurbahn telefon

252. szám.

ajánlja dús rakatárát

Henri Pieper eredeti

DIANA fegyverekből,

ugyszinte

RATIONELL (kakaonólkűli) fegyverekből.

Krupp Frigyes-féle

különleges acélszüvi fegyverekből
eredeti gyári arakon.Ezen fegyverek a jelenkor legmegbízhatóbb és legjobban lövő vadászfegyverei s kimerítő leírással, valamint számos előkelő vadászkedvelő és hivatásos vadász referenciájával, ugyszintén **arjegyzekket** készséggel szolgáltat.

Kész vadászöltényeket pontosak és megbízhatók, osztr.-magyar igen finom vadász- és cöllyvű porral, ugyszintén osztr.-magyar füstnélküli vadászporral töltve, szállítók bármikor pontosan és frissen töltve, minden kaliberről a legelőbb áron, továbbá

Eredeti **Elv-töltények** osztr.-magyar füstnélküli löporral töltve — serüllet vagy anélkül — 12- és 16-os kaliberről állandóan kapható.**Vadászati, utazási és sportkülönlegességek.**

Fenti cég kintüntetett:

a m. kir. földművelés, ipar- és kereskedelmi miniszterium által 3853. sz. a. Budapest 1883. december 1., a m. kir. honvédelmi miniszterium által 5219. sz. a. Budapest, 1882. okt. 15., a cs. és kir. hadügyminiszterium által 3688. Abtl. 7. sz. a., Bécs 1881. december 17., a cs. és kir. honvédelmi miniszterium által 3054—572. IV. sz. a., Bécs, 1882. március 16., a m. kir. kereskedelmiügyi miniszteriumtól, Budapest, 1897. április 2-án.

Minden küthögének

a Kaiser-féle mell-czukorkák

a legmelegebben ajánlatnak.

2480 Képlegyzölleg hitelesített bizonyítvány a legnyomatékosabban igazságotkodik a mel ott hogy küthögés, rekedtség, katharrus és elnyálkásodás ellen fellimulhatatlan.

20 és 40 filléres csomagokban kapható:

GRABER MIKSA és FIA cégégnél
Turóc-Szt.-Márton.**Nagy Képes Világtörténet**

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSZKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF,
GOLDZSIHER IGNÁ CZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszté

MARCZALI HENRIKMintegy 2500 szöveggéppel, 500 műmelékkel, 60 szemes műlappal
50 történelmi térképpel, 8500 szövegoldallal.**A Nagy Képes Világtörténet célja.**

Jelen munkával az első nagy világtörténelmi mű jelenik meg magyar nyelven. Terveiben, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős az a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az életkönyvét, a világtörténelmet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat az.

Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelező teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhó ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történelmi térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és irasmásolatokkal a Világtörténet egy olyan kiegészített historiai muzeumot nyújtanak az előzőeknek, a mely a nagy valóságban lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műemlékekről egybegyűjtött s a legnagyoob műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű hasznát, az egésznek művészi értéket adnak.

Ez a tizenköt kötet a legnyersebb magyar könyvek közé tartozik.

Ez a tizenköt hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltségének tanítójá barátság, tanácsadójá, mint a mi létezik «kosszeg legyen.

A mű kiadására egyesült két könyvtároló intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek

irodalmi intézet részvénytársaság.

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.